

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

16. 05. 2022 - 22. 05. 2022

motto týdne:

„ Věřte ve mne. “

PONDĚLÍ 16. 05. svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka

Mt 10,17-22; Žl 69,5ab.7ac+8.15bc+31 Komentář: **Řím 8,31b-39**

Věrnost úřadu, lojalita k představeným. I dnes může vést k smrti. Možná jen k odumření mého vlastního „já“. Ale právě v této porážce je vítězství!

ÚTERÝ 17. 05. sv. Paschala Baylona, laického bratra OFMDic

Sk 14,19-28; Žl 145,10-11.12-13ab.21 Komentář: **Jan 14,27-31a**

Věty o pokoji, které slyším při každé eucharistické slavnosti bezprostředně před přijímáním. Ano, on se k nám vrací – ve svých slovech a v eucharistii.

STŘEDA 18. 05. sv. Jana I., papeže

Sk 15,1-6; Žl 122,1-2.3-4a.4b-5 Komentář: **Jan 15,1-8**

Prořezávání a čištění může být bolestný proces. Přesto se chci snažit být pevně spojen s kmenem a nést dobré ovoce!

ČTVRTEK 19. 05. sv. Petra Celestina, poustevníka, papeže

Sk 15,7-21; Žl 96,1-2a.2b-3.10 Komentář: **Jan 15,9-11**

To, že zůstávám v jeho lásce, mi přináší radost. Snažím se tuto radost šířit dál, nebo je pouze k mému uspokojení?

PÁTEK 20. 05. památka sv. Klementa Marie Hofbauera, kněze

Sk 15,22-31; Žl 57,8-9.10-12 Komentář: **Jan 15,12-17**

Kéž si víc a víc uvědomuji, že právě mě Ježíš volá k přátelství a spolupráci. Z tohoto vztahu pak vyplývá plnění toho, co mi ukládá.

SOBOTA 21. 05. sv. Karla Evžena de Mazenod, biskupa

Sk 16,1-10; Žl 100,1-2.3.5 Komentář: **Jan 15,18-21**

Spojení s Kristem ve chvílích těžkých, jako je pronásledování, oživuje naši víru. Chci dnes myslet víc na ty, kdo trpí a poděkovat za to, že mohu svědčit podle svých sil...

6. neděle velikonoční - Cyklus C 22. 05. 2022

Velikonoční doba se blíží ke svému vrcholu. Pozornost liturgie se soustředí na život církve z moci Ducha svatého, což neznamena bezproblémový život bez nových výzev a hledání odpovědí. Jak se projevuje Boží vedení uprostřed takových otázek?

1. ČTENÍ

Ocitáme se v Jeruzalémě kolem roku 48 po Kr. Evangelium bylo hlásáno již na mnoha místech mimo Palestinu. Ale s tím vyvstává zásadní otázka: Nakolik musí obrácení pohané nejprve zachovávat židovské předpisy a nakolik jsou pro ně jako křesťany nezávazné? Proto se schází první koncil (Sk 15,4-21). Jeho závěry jsou obsahem našeho textu.

Sk 15,1-2.22-29

Někteří lidé přišli z Judska do Antiochie a poučovali bratry: „Nedáte-li se podle mojžíšského zvyku obřezat, nemůžete dojít spásy.“ Pavel a Barnabáš se však s nimi dostali do hádky a úporně se s nimi o to přeli. Bylo proto rozhodnuto, aby se kvůli této sporné otázce Pavel, Barnabáš a někteří z nich odebrali k apoštolům a starším do Jeruzaléma. Tehdy se apoštolové a starší spolu s celou církevní obcí rozhodli, že ze svého středu vyberou několik mužů a pošlou je s Pavlem a Barnabášem do Antiochie, totiž Judu, kterému říkali Barsabáš, a Silu – vedoucí muže mezi bratry. A po nich poslali toto psaní: „Apoštolové a starší posílají bratrský pozdrav bratrům v Antiochii, Sýrii a Kilíkii, obráceným z pohanství. Dověděli jsme se, že vás někteří lidé z našeho středu znepokojili a popletli svými řečmi, ačkoli k tomu nedostali od nás žádné pověření. My jsme se tedy nyní jednomyslně rozhodli, že vybereme některé muže a pošleme je k vám zároveň s naším drahým Barnabášem a Pavlem, lidmi, kteří nasadili svůj život pro našeho Pána Ježíše Krista. A tak jsme vypravili Judu a Silu, aby vám to vyložili ještě ústně. Rozhodl totiž Duch svatý i my, že vám nemá být ukládáno žádné další břemeno kromě těchto nutných věcí: vyvarovat se toho, co bylo obětováno modlám, krve, masa z udušených zvířat a smilstva. Budete-li se těchto věcí chránit, jednáte správně. Buďte zdraví.“

ŽALM 67

Tento žalm je ve skutečnosti prosbou, aby se projevila Boží milost. Připojme se!

Odpověď: Ať tě, Bože, velebí národy, ať tě velebí kdekterý národ!

Bože, buď milostiv a žehnej nám, – ukaž nám svou jasnou tvář, – kéž se pozná na zemi, jak jednáš, – kéž poznají všechny národy, jak zachraňuješ.

Nechť se lidé radují a jásají, – že soudíš národy spravedlivě
– a lidi na zemi řídíš.

Ať tě, Bože, velebí národy, – ať tě velebí kdekterý národ!

– Kéž nám Bůh žehná, – ať ho ctí všechny končiny země!

2. ČTENÍ

Navazujeme v četbě na minulou neděli. Kniha Zjevení apoštola Jana je dílo psané zvláštním jazykem plným paralel, metafor a symbolů. V této knize jsme se dostali až k závěrečným kapitolám, které popisují konečné Boží vítězství a odměnu spra-

vedlivých. Nechme se strhnout emotivním popisem nebe – místa, které pro nás připravuje Bůh.

Zj 21,10-14.22-23

Anděl mě přenesl v duchu na velikou a vysokou horu a ukázal mi svaté město, Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha a září Boží vznešeností. Jiskřilo jako nejvzácnější kámen, jako křišťálově průhledný jaspis. Mělo silné a vysoké hradby s dvanácti branami, na nich dvanáct andělů a jména nadepsaná na nich jsou jména dvanácti izraelských kmenů. Tři brány ležely k východu, tři brány k severu, tři brány k jihu a tři brány k západu. Městské hradby mají dvanáct základních kamenů a na nich dvanáct jmen dvanácti Beránkových apoštolů.

Chrám jsem v něm však neviděl, neboť Pán Bůh vševládny a Beránek – to je jeho chrám. A toto město nemá zapotřebí ani slunce, ani měsíce, aby ho osvětlovaly, protože ho ozařuje Boží velebnost. Jeho světlem je Beránek.

EVANGELIUM

Ocitáme se ve večeradle. Apoštolové již zažili mytí nohou. Nyní je Ježíš povzbuzuje: „Ať se vaše srdce nechvěje“ (Jan 14,1). A na tomto podkladě otevírá tajemství niterného Božího života – tajemství vztahu Otce a Syna. Zjevuje působení „Přímluvce“ – Ducha svatého.

Jan 14,23-29

Ježíš řekl svým učedníkům: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek. Kdo mě nemiluje, nezachovává moje slova. A přece slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal. To jsem k vám mluvil, dokud ještě zůstávám u vás. Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého Otec pošle ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno ostatní, co jsem vám řekl já. Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne ten, který dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí. Slyšeli jste, že jsem vám řekl: ‘Odcházím’ a ‘zase k vám přijdu’. Kdybyste mě milovali, radovali byste se, že jdu k Otci, neboť Otec je větší než já. Řekl jsem vám to už teď, dříve než se to stane, abyste uvěřili, až se to stane.“

K ZAMYŠLENÍ

Církev zakouší nejednu složitou situaci. Nejde jen o správné porozumění víře a její věrné zachovávání, ale i o běžné zajištění fungování. A k tomu Pán říká: „Pokoj vám dávám“. Pokoj je stav srdce, když je v klidu, bez ohrožení, strachů... Ježíšův pokoj je darem Ducha svatého. I uprostřed otázek, starostí, dokonce uprostřed válečných hrůz umí Bůh vstupovat do srdce a vnášet pokoj. Tento pokoj je živý, tvůrčí, protože ho přináší Boží Duch. Je to pokoj, který nenechává věci ležet ladem, ani nejde o rezignaci či lenost. Je to pokoj, který motivuje, vítr, který vede loď, aby plula do cíle.